

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

Κυριακή 12 Ιανουαρίου 2014

A] Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε όλοι να απόσχουν από τη μάχη. Αλλά λίγο αργότερα ο γιος του πέρασε έφιππος από το στρατόπεδο των εχθρών και προκλήθηκε σε μάχη από τον αρχηγό των εχθρών με αυτά τα λόγια: «Ας μονομαχήσουμε, για να κριθεί από την έκβαση της μονομαχίας πόσο ο Λατίνος στρατιώτης ξεπερνάει το Ρωμαίο σε ανδρεία». Τότε ο νεαρός, έχοντας εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του και παρακινημένος από την επιθυμία του για μάχη παρά τη διαταγή του ύπατου όρμησε στον αγώνα και γενναίότερος από τον εχθρό τον διαπέρασε με το δόρυ και τον απογύμνωσε από τα όπλα.

.....
Όταν οι ληστές κατάλαβαν αυτό, αφού κατέθεσαν τα όπλα, πλησίασαν στην πόρτα και με δυνατή φωνή ανήγγειλαν στο Σκιπίωνα (απίστευτο στο άκουσμα!) ότι είχαν έρθει για να θαυμάσουν την ανδρεία του. Όταν οι δούλοι ανέφεραν αυτά στον Σκιπίωνα, αυτός διέταξε να ανοίξουν τις πόρτες και να τους βάλουν μέσα.

B] Γραμματική

1. **α)** castra, fili, consulum, hastas, certamina, domesticis.

β) huius verbi / hoc verbum
horum verborum / haec verba
singularis proelii/i / singulare proelium
singularium proeliorum / singularia proelia
militis Latini / militem Latinum
militum Latinorum / milites Latinos
clarae vocis / claram vocem
clararum vocum / claras voces

γ) fortis – fortioris – fortissimi
clari – clarioris – clarissimi

fortiter – fortius – fortissime

clare – clarius - clarissime

2. α) abstineas, edic, lacessiti sint, conspectum esset, pugnatu, ruetis, nuntiemus, venturos esse, intromissos fore, iubebitis.

β)	congregiamur	referunt
	congrederemur	referebant
	congressuri simus	referent
	congressi simus	rettulerunt
	congressi essemus	rettulerant
	-	rettulerint

γ) abi	abitum	abeundi
abite	abitu	abeundo
		abeundum
		abeundo

Γ] Συντακτικό

1. α) **pugna** = αφαιρετική απομάκρυνσης στο abstinerent

eius = γενική κτητική στο filius

eventu = αφαιρετική που δηλώνει σημείο εκκίνησης για εκτίμηση, κρίση στο cernatur

suis = επιθετικός προσδιορισμός στο viribus

consulis = γενική υποκειμενική στο iniussu

Scipioni = έμμεσο αντικείμενο στο nuntiaverunt

auditu = σουπίνο σε πτώση αφαιρετική που δηλώνει την αναφορά στο incredibile

intromitti = τελικό απαρέμφατο αντικείμενο στο ρήμα iussit.

β) Δευτερεύουσα επιρρηματική τελική πρόταση. Εισάγεται με τον τελικό σύνδεσμο ut, γιατί είναι καταφατική. Εκφέρεται με υποτακτική όπως όλες οι τελικές, χρόνου ενεστώτα ύστερα από ρηματικό τύπο εξάρτησης αρκτικού χρόνου (congregiamur) δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Ισχύει η ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση). Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού.

γ) post paulum / quam hostis

2. α) Dux hostium filium his verbis proelio laccessivit.

β) Cum praedones arma abiecissent.

γ) venisse = ειδικό απαρέμφατο, άμεσο αντικείμενο στο nuntiaverunt. Υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου είναι το se. Βρίσκεται σε πτώση αιτιατική, καθώς το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου δηλώνεται πάντα σε πτώση αιτιατική και ποτέ δεν παραλείπεται – υποχρεωτική ετεροπροσωπία (Λατινισμός του ειδικού απαρεμφάτου).